

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสัมพันธ์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนและศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน รวมถึงการสร้างแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานการวิจัยขององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ มีทั้งหมด 6 สมมติฐาน โดยขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จากครูผู้สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำนวน 108,162 คน ใน 3,216 โรงเรียน จากเขตตรวจราชการ 20 เขต 77 จังหวัด ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 682 คน ใน 341 โรงเรียน จากเขตตรวจราชการ 20 เขต 64 จังหวัด สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่แบ่งเป็น 6 ตอน จำนวนทั้งสิ้น 117 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงโดยเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นกับครูผู้สอน จำนวน 60 คน จาก 30 โรงเรียน แล้วนำไปหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ผลปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกข้อ หลังจากนั้นจึงนำไปสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับคืนมา 276 โรงเรียน รวมจำนวน 552 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.94 แบบสอบถามทั้งหมด มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบในการศึกษาวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาและทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของข้อมูลเชิงประจักษ์ของเส้นทางอิทธิพลขององค์ประกอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ LISREL Version 8.53 เป็นตารางประกอบการบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร สภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมครูและคุณลักษณะของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน โดยตัวแปรทั้ง 17 ตัวที่เป็นตัวแปรวัดองค์ประกอบพฤติกรรมของผู้บริหาร (2 ตัวแปร) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน (3 ตัวแปร) พฤติกรรมของครู (4 ตัวแปร) และคุณลักษณะของนักเรียน (4 ตัวแปร) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งความสัมพันธ์ในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ (17 ตัวแปร) และความสัมพันธ์ของตัวแปรสาเหตุ (13 ตัวแปร) กับตัวแปรผล (4 ตัวแปร)

เมื่อพิจารณาจากอิทธิพลโดยรวมพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร สภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมของครูและคุณลักษณะของนักเรียนมีอิทธิพลโดยรวมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรที่ส่งผลทางบวกสูงสุดต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนคือ พฤติกรรมผู้บริหาร รองลงมาคือ คุณลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและพฤติกรรมของครูตามลำดับและร่วมกันทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการพิจารณาลักษณะของเส้นทางอิทธิพลที่ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลทางบวกตรงไปยังสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมของครู และประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนและส่งผลผ่านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครูและคุณลักษณะของนักเรียน ไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ในขณะที่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและส่งผลทางอ้อม ผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครู ผ่านคุณลักษณะของนักเรียน ไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน และพบว่า พฤติกรรมของครูส่งผลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะของนักเรียนไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน รวมถึงคุณลักษณะของนักเรียนส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

2. รูปแบบองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับรูปแบบจำลองที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย ซึ่งเป็นรูปแบบสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืน

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาเอกชน ผลปรากฏว่า องค์ประกอบด้านพฤติกรรมของผู้บริหาร ส่วนใหญ่ผู้บริหารของโรงเรียนมีพฤติกรรมของผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และพฤติกรรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) เช่นกัน อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการวางแผนงานร่วมกับครูและส่งเสริมสนับสนุนครูด้านงานวิชาการต่าง ๆ ผู้บริหารส่วนมากและมีภาวะผู้นำในการเปลี่ยนแปลง การปรับการทำงานในสถานศึกษาได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้องค์ประกอบด้านพฤติกรรมของผู้บริหารอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับ ทรัสตี้ (Trusty, 1986, pp. 116-117 อ้างถึงใน จันทราณี สงวนนาม, 2533, หน้า 62-63) ที่มีแนวคิดว่าการบริหารงานวิชาการต้องมีการจัดสรรเวลาเพื่องานวิชาการร่วมกับครู มีการวางแผนร่วมกับครูเกี่ยวกับโครงการทางวิชาการ และให้ครูนำไปปฏิบัติและช่วยเหลือครูในการพัฒนาระบบงานจะทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลู (Lui, 1985, p. 861-A) จันทราณี สงวนนาม (2533, หน้า 141) ศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์สูงกับผลสำเร็จของโรงเรียน และสามารถทำนายความสำเร็จของโรงเรียน และงานวิจัยของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 (2548, หน้า 78) ได้ประเมินผลการดำเนินงานโรงเรียนในฝันพบว่าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ ผู้บริหารมีการดำเนินงานวิชาการร่วมกับครูเป็นประจำและต่อเนื่อง สำหรับพฤติกรรมผู้นำการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอลและคณะ (Hall et al., 1984, pp. 22-31) อีแวนส์ (Evans, 1988, pp. 20-39) ลากานา (Lagana, 1989, p. 54) เบล (Bell, 1988, p. 204) เสนอแนวคิดที่ว่า ผู้บริหารที่มีพฤติกรรมบริหารการเปลี่ยนแปลงและส่งผลให้ทักษะในการเปลี่ยนแปลงเกิดต่อประสิทธิผลของโรงเรียนนั้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องบริหารโรงเรียน โดยผู้บริหารต้องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารและมีวิสัยทัศน์ ปรับองค์กรโครงสร้างการบริหารให้สอดคล้องกับยุคที่เปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า บทบาทชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53, 3.72, 3.57$ ตามลำดับ) อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาเอกชนได้ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการเงินและสถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาบริหารจัดการได้ดี ส่งผลให้ภาพรวมของสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับดีสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอย และเฟลด์แมน (Hoy & Feldman, 1982) ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001, pp. 28-29) แชนแมน และซีเบิร์ก (Chapman & Seeberg, 1978 อ้างถึงใน ก่อ สวัสดิพานิชย์, 2522) บุญเรือน หมั่นทรัพย์ (2538, หน้า 57) ราชันย์ บุญธิมา (2542, หน้า 59) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532, หน้า 240) อุดร กล้าขยัน (2536, หน้า 151) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541, หน้า 55) ธงชัย สันติวงษ์ (2532, หน้า 46) มิเชลล์ (Michael, 1999 cited in Stine, 1999) ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540, หน้า 91) ที่ศึกษาวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ประกอบด้วยบทบาทของชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

สำหรับองค์ประกอบด้านพฤติกรรมของครู ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาวิชาชีพครู การสอนที่เป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนทางสังคมของครู ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, 3.78, 3.92, 3.94$ ตามลำดับ) อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาตนเองและเรียนรู้วิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ โดยเน้นความต้องการของนักเรียนและชุมชน และยังมีความต้องการที่จะมีอิสระในการเรียนการสอนของตนเอง เพื่อพัฒนาสถานศึกษาและให้ความสำคัญกับชุมชน นอกจากนี้ ครูส่วนใหญ่ยังเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทางสังคมของครูค่อนข้างมากโดย สนับสนุน ช่วยเหลือ รับฟังความคิดเห็น ให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยครู และเพื่อนร่วมงานก็มีความสำคัญในการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับ ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991, p. 327) ดูบริน (Dubrin, 1973, p. 332) แมคเกรเกอร์ (McGregor, 1960) เฮาส์ (House, 1981, pp. 24-25) ชูเมกเกอร์ และบราวเนล (Shumaker & Brownell, 1984, p. 27 อ้างถึงใน กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ, 2536, หน้า 81) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 (2548, หน้า 91) สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2544 อ้างถึงใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3, 2548, หน้า 19) พบว่าพฤติกรรมของครูเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับประสิทธิผลการจัดการศึกษาและเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา

องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมด้านความอยากรู้อยากเห็น ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ เจตคติทางการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 3.53, 3.92, 4.09$) อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการแสวงหาความรู้เพื่อหาเหตุผลในแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ตรงต่อเวลาและรับผิดชอบในงานได้รับมอบหมาย และยังมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนในหลักสูตร สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี แต่ว่าการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความคิด ประเมิน ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ยังไม่ค่อยดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ คิง (King, 1969, p. 3468) สำนักงานส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2531 อ้างถึงใน สาคร เพชรสีม่วง, 2542, หน้า 24) สาคร เพชรสีม่วง (2542, หน้า 57) ทิศนา แชนถ์ (2540, หน้า 27) บุญส่ง นิลแก้ว (2541, หน้า 134) และ สุดจิตา เลิศรัตนวงศ์ (2544, บทคัดย่อ) ที่พบว่า คุณลักษณะของนักเรียนมีความสำคัญที่เป็นผลผลิตจากโรงเรียนในการจัดกิจกรรมใด ๆ ของนักเรียนการเข้าร่วมกิจกรรม และการปฏิบัติกิจกรรมจนประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผลในการจัดการศึกษา ดังนั้น องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของนักเรียนจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จ ต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้านประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาความพึงพอใจของครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94, 3.78, 3.97, 3.65$) อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูมีความต้องการพัฒนาสถานศึกษา และทำงานร่วมกันเพื่อให้ผลงานที่เกิดขึ้นออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีเป้าหมายร่วมกันให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสถานศึกษาได้รับรางวัลด้านวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนการใช้นวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) อาจเป็นเพราะว่า ครูยังมีความต้องการใช้นวัตกรรม มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991, pp. 382-383) และงานวิจัยของ เจียบ ไทยยั้ง (2539) ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540, หน้า 91) ฮิรันดู (Hrineu, 1992) คอปป์ (Knopp, 1993) คลัสเดท (Claudet, 1993) เบส (Bass, 1985) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถบริหารให้มีการพัฒนา นำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีการช่วยเหลือส่งเสริมครูในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ครูเกิดทัศนคติที่ดีต่องาน เกิดความพึงพอใจในงานทำให้เกิดความท้อแท้ในการทำงานน้อยลง และส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหาร และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

(Burk & Greenglass, 1989, pp. 55-63)

2.. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลทางบวกสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อประสิทธิผลเชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่า 0.69 รองลงมาคือคุณลักษณะของนักเรียนมีค่า 0.67 สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีค่า 0.65 และพฤติกรรมของครูมีค่า 0.43 ตามลำดับ และรวมกันทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน ร้อยละ 89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลทางตรงต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สำหรับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ส่งผลตรงต่อพฤติกรรมของครู คุณลักษณะของนักเรียนและประสิทธิผลการจัดการศึกษา คุณลักษณะของนักเรียนส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนและพฤติกรรมของครูส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน โดยผ่านคุณลักษณะนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เว้นแต่พฤติกรรมของครูไม่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับรูปแบบให้เหมาะสมและมีความกลมกลืนแล้ว

องค์ประกอบที่ส่งผลทางบวกและทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ พฤติกรรมของผู้บริหาร สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และคุณลักษณะของนักเรียน และรวมกันทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ร้อยละ 89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยเฉพาะพฤติกรรมของผู้บริหารซึ่ง ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991, p. 288) และงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่มีความเห็นว่า ผู้บริหารควรเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์สูงกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์ประกอบตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้อื่น ๆ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 พฤติกรรมของผู้บริหาร

พฤติกรรมของผู้บริหารประกอบด้วย พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการและพฤติกรรมผู้นำการเปลี่ยนแปลง จากผลการวิจัยพบว่า ส่งผลทางบวกทางตรงต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมครูและประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะว่า การที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพต้องอาศัยการบริหารงานของผู้บริหาร ต้องบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องและทันต่อเหตุการณ์ต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจจึงจะทำให้การจัดการศึกษามีบรรลุเป้าหมาย

2.1.1 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะ การที่โรงเรียนจะสามารถพัฒนา นำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการทำงานและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและพฤติกรรมของผู้บริหาร ซึ่งตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คือความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมพัฒนาเป้าหมายทาง วิชาการให้มีมาตรฐานและหากโรงเรียนสามารถสร้างคุณภาพทางด้านวิชาการได้เป็นอย่างดี ก็ย่อมสร้างความเชื่อถือศรัทธาแก่ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน อย่างไรก็ตาม เมื่อ พิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งพฤติกรรม ผู้นำวิชาการเป็นตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่มีความเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน ควรเป็นผู้นำทางวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของ โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลู (Liu, 1985, p. 861) กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536, หน้า 228) ประทีน วิเศษสุวรรณ (2545, หน้า 107)

2.1.2 พฤติกรรมผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง เป็นการแสดงความสามารถในการริเริ่มและลงมือปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาเป้าหมาย โครงสร้างและ กระบวนการในการบริหารโรงเรียน โดยเริ่มจากการเตรียมการหาข้อมูล สร้างการยอมรับ การเปลี่ยนแปลง การวางแผนการเปลี่ยนแปลง การนำการเปลี่ยนแปลงไปปฏิบัติ ตลอดจน ติดตามการเปลี่ยนแปลงให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ และเป็นผู้บริหารยุคใหม่ที่เด่นชัดอีกด้านหนึ่ง ซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนมีคุณสมบัติในฐานะผู้นำ ที่สำคัญ ได้แก่ เป็นผู้มีความสามารถในการระดมทรัพยากร การได้รับความเชื่อถือจากผู้บริหาร ระดับสูงและบุคคลอื่น ๆ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนทุกระดับชั้น เป็นผู้ที่มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและมีทักษะในการให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน ช่วยเหลือ ฝึกอบรม และให้การศึกษากับกลุ่มคนที่ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้ที่มีความเข้าใจ ในการริเริ่ม หรือการเปลี่ยนแปลง สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจการเปลี่ยนแปลง ที่กำลังเกิดขึ้นในระบบผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเทคนิคการสอดแทรกในองค์กร (Intervention Techniques) ผลการวิจัยปรากฏว่า พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536, หน้า 236) ประทีน วิเศษสุวรรณ (2545, หน้า 180) ภารดี อนันต์นารี (2545, หน้า 124) วรรณถ แสงมณี (2538, หน้า 20) อรุณ รักธรรม (2527, หน้า 278-280) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารมีการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียนอยู่เสมอ การทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารปรับโครงสร้างการทำงานในโรงเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีการประสานงานร่วมระหว่างบุคคล ส่วนบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ผู้บริหารนำเทคนิคการบริหารงานเชิงคุณภาพ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเข้ามาใช้โดยการบริหารงานโครงการในโรงเรียน และผู้บริหารมีการวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาโรงเรียน เป็นความจำเป็นในการบริหารสถานศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง นับเป็นคุณสมบัติของผู้บริหารที่สำคัญของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิผลของโรงเรียน ให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เบล (Bell, 1988, p. 204) ได้ระบุว่า ผู้บริหารควรมีลักษณะในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือมีการเตรียมตัวในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง การเตรียมงานอื่นให้พร้อม การมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การปฏิบัติการในการเปลี่ยนแปลงและการให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหารมีความสัมพันธ์และส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะการบริหารงานของโรงเรียนเอกชน ผู้มีอำนาจมากที่สุด คือผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะมีความคล่องตัวในการบริหารงานในโรงเรียน ครูใหญ่จะเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งย่อมทำให้โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงได้เต็มที่ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียนได้ทุกด้าน การที่โรงเรียนมีประสิทธิผลย่อมแสดงว่าผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้ดี สามารถจูงใจให้ครูและผู้อื่นทำงานเพื่อโรงเรียนทั้งด้านวิชาการและงานทั่วไปจนเกิดประสิทธิผล

2.2 สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริหารและส่งผลทางบวกทั้งทางตรงและทางอ้อม ผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครูและคุณลักษณะของนักเรียน ไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งได้แก่บทบาทของชุมชน สถานะเศรษฐกิจของ ผู้ปกครองและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การบริหารจัดการศึกษามี

ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างไรก็ตามในการที่ผู้บริหารให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการศึกษา จะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผล

2.2.1 บทบาทของชุมชน เป็นสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดการศึกษา เพราะการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกจากจะทำให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับชุมชน สังคมแล้วยังมีผลทำให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมของ นักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย สถานศึกษาต้องได้รับการสนับสนุน ของชุมชน และสิ่งแวดล้อม จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนทำให้ผู้บริหารปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพสามารถเผชิญปัญหาและความยุ่งยากของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) ได้อธิบายว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาดี จะปราศจาก แรงกดดันจากสังคม ชุมชนและผู้ปกครอง และผลการศึกษาของ แชนป์แมน และซีเบิร์ก (Chapman & Seeberg, 1978 อ้างถึงใน ก่อ สวัสดิพาณีย์, 2522) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน พบว่าในสถาบันการศึกษาที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันนั้น การเพิ่มการมีส่วนร่วมและการประเมินผลการปฏิบัติการของผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนพัฒนา ความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งเรือง สุชาภิรมย์ (2545 อ้างถึงใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 3, 2548, หน้า 26) ศึกษาวิจัย ครอบครัว พบว่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างบ้านและโรงเรียนมีผลอย่างสูงต่อการเรียนรู้ของ นักเรียน และนักเรียนประสบความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรสำคัญ เพราะสถานะ ทางบ้านของนักเรียนสามารถกำหนดผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า สถานะ เศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา เอกชน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ทูบแมน และคณะ (Toubman et al., 1994, pp. 2274-2279 อ้างถึงใน ราชนันท์ บุญธิมา, 2542, หน้า 59) พบว่าบิดามารดามีรายได้สูงมีผลการศึกษาของเด็ก เพราะมีทุนทรัพย์สนับสนุนต่อกิจกรรมของเด็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532, หน้า 240) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงมาจากครอบครัวที่มีฐานะ เศรษฐกิจดี และบอสเกอร์ และเชียร์เรนส์ (Bosker & Scheerens, 1989, pp. 741-751 อ้างถึงใน บุญเรือน หมั่นทรัพย์, 2538, หน้า 57) พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียนมี

ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อุดร กล้าขยัน (2536, หน้า 151) ได้ศึกษาพบว่า สถานะเศรษฐกิจของผู้ปกครองเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ วู และ แคมป์เบล (Wu & Campbell, 1994, p. 685) เซอร์ยา (Surya, 1995, p. 1757) ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.3 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารเป็นการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารในทันกับยุคกระแสโลกาภิวัตน์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541, หน้า 55) ธงชัย สันติวงษ์ (2532, หน้า 46) กล่าวถึงปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่ผู้บริหารต้องเข้าไปเกี่ยวข้องตัดสินใจเสมอ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับ มิเชลล์ (Michael, 1999) ซาอีด (Saeed, 1998) สติน (Stine, 1999) และ ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540) ที่ได้ศึกษาวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ การใช้อินเทอร์เน็ตในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการค้นหาข้อมูล และพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสาร โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อประสิทธิผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลขององค์การ ผลการวิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์และส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน เป็นเพราะว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้องได้รับความร่วมมือจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น ชุมชน สังคม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการศึกษา จะทำให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าทันต่อความเปลี่ยนแปลงของการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จึงจะทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ บรรลุสู่จุดมุ่งหมาย ทำให้โรงเรียนได้รับความศรัทธาเชื่อถือต่อสังคม ผู้ปกครอง

2.3 พฤติกรรมของครู ผลการวิจัยพบว่า ผลของพฤติกรรมของครูขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและพฤติกรรมของผู้บริหาร และส่งผลทางบวกทางตรงและทางอ้อมผ่านองค์ประกอบคุณลักษณะของนักเรียนส่งผลไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษา ครูผู้สอนเป็นผู้ที่จัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาให้เป็นผู้ที่พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ต้องมุ่งปลูกฝังนักเรียนให้มีความรู้ คุณธรรมในเรื่องต่าง ๆ อย่างสมดุล มีการบูรณาการและฝึกทักษะและกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดประสิทธิผลแก่สถานศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่าพฤติกรรมของครูมีความสัมพันธ์ทางอ้อมโดยส่งผลกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน การพัฒนาวิชาชีพครู การเปลี่ยนแปลงการศึกษาใด ๆ ก็ตามจะกระทบจากครูเป็นคนแรก

เพราะครูจะปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะเก่ง ดี มีความสุขและส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในองค์การด้านผู้เรียน ซึ่งครูเป็นทั้งผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา ซึ่งครูจะมีความรู้ มีทักษะการสอนพัฒนาตนเองด้วย เพราะถ้าครูขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดสมรรถภาพและขาดคุณลักษณะที่ดี (Sikes, 1993 อ้างถึงใน ผจก. โกมารศรี, 2545, หน้า 95) ครูจะตกเป็นจำเลยของสังคม เมื่อการศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงาน วิธีการทำงานไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และมีประสิทธิผลจะทำให้เกิดความล้มเหลวของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เพราะการเปลี่ยนแปลงครู คือการเปลี่ยนแปลงชีวิตคน (ผจก. โกมารศรี, 2545, หน้า 95)

2.3.1 การพัฒนาวิชาชีพครูสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูไทยซึ่งมีการกำหนดมาตรฐานไว้และการที่ครูจะมีมาตรฐานตามที่กำหนดต้องมีการพัฒนาวิชาชีพครูให้ครูมีความก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของ กระทรวงศึกษาธิการ (2539) เพื่อให้ครูถือในการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีคุณภาพและใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาและประเมินผลการปฏิบัติงานของครู การพัฒนาวิชาชีพครูสอดคล้องกับแนวคิดของ บีเลย์ (Beeley, n.d. cited in Maxwell, 1998) และ เฟรด และคณะ (Fred et al., n.d. cited in Maxwell, 1998) ที่ให้แนวคิดว่า ครูที่มีความรู้ความสามารถมีคุณภาพและพัฒนาการจะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา กล่าวคือ ครูคนใดก็ตามจะมีการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพหรือไม่ จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติงาน หากผลปฏิบัติงานยังห่างไกลเป้าหมายก็มีโอกาสที่จะพัฒนาวิชาชีพได้อีกมากและลำดับขั้นของการพัฒนาวิชาชีพจะมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ครูใหม่จะหมกมุ่นอยู่กับระเบียบห้องเรียนกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ 2) ขั้นนี้ครูจะสนใจสิ่งที่เหนือกว่าระเบียบห้องเรียนและให้ความสำคัญกับสมรรถภาพการสอน 3) ครูให้ความสนใจและทำความเข้าใจกับการเรียนรู้ของนักเรียน และ 4) ครูจะทำตัวเป็นผู้เสาะแสวงหาหลักการพื้นฐานของการสอน

2.3.2 การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการสอนของครูที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความสนใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 17) เพราะจะทำให้นักเรียนรู้จักคิด และปฏิบัติกิจกรรมจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2541) และ ทิศนา ขัมมณี (2542, หน้า 27) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติงานตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

โรบินสัน (Robinson, 1990 อ้างถึงใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3, 2548, หน้า 27) ที่ทำการศึกษารื่องวิธีการสอนของครู สำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ศึกษาดำเนินงานปฏิบัติการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดและ กรมวิชาการ (2542) ได้ศึกษาความพร้อมของการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2546 พบว่าวิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้นมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จแก่นักเรียน

2.3.3 การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการบริหารจัดการศึกษา ทั้งร่วมคิดร่วมปฏิบัติในทุกขั้นตอนจะทำให้ครูมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญในสถานศึกษา และเกิดความพึงพอใจในการทำงานส่งผลให้เกิดความร่วมมือซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิต และเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดูบริน (Dubrin, 1973, p. 332) ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991, p. 327) แนวคิดของ แมคเกรเกอร์ (McGregor, 1960) และ ผลการวิจัยของ สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษาที่ 1 (2544) ซึ่งมีข้อสรุปว่าการมีส่วนร่วมของผู้ได้บังคับบัญชาทั้งเรื่องการบริหารงาน ร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล มีการทำงานเป็นหมู่คณะ และมีทัศนคติที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กร

2.3.4 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู เป็นสิ่งสำคัญและมีผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเอกชน เพราะการที่ครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมจะทำให้มีกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่ดี ก็ย่อมเกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน ซึ่งจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและ การดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผลแก่โรงเรียน จากการวิจัยของ จุมพล พูลภัทรวิวิน (2532, หน้า 91-92) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ก็พบว่าผลวิจัยที่สอดคล้องกันว่าโรงเรียนเอกชนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงจะสามารถจัดสวัสดิการของครู วสตุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และจะทำให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลให้สถานศึกษาเกิดประสิทธิผล (บุญเรือน หมั่นทรัพย์, 2538, หน้า 106) และทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ เฮ้าท์ (House, 1981, pp. 24-25) กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536, หน้า 237) ที่สรุปได้ว่า การที่ครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมย่อมทำให้มีกำลังใจในการทำงานซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของครูส่งผลทางตรงไป ยังคุณลักษณะของนักเรียน และส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา เอกชน เป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะมีอิสระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียนให้ประสบความสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนซึ่งแสดงว่าครูยังมีความต้องการในการใช้ความคิด วิธีการสอน ด้วยตนเองโดยมุ่งที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญสำหรับครู

2.4 คุณลักษณะของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและพฤติกรรมของครู และส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ได้แก่ ค่านิยมด้านความอยากรู้อยากเห็น ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

2.4.1 ค่านิยมด้านความอยากรู้อยากเห็นมีความจำเป็นและสำคัญต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการแสวงหาความรู้ สืบเสาะความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คิง (King, 1969, p. 3468) สำนักงานส่งเสริมการสนธิวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2531 อ้างถึงใน สาคร เพ็ชรสีม่วง, 2542, หน้า 24) ออรัสคาโต (Abruscato, 1972, pp. 20-24) แอนเดอร์สัน (Anderson, 1969, pp. 14-18 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สุขศรีงาม, 2534) ได้สรุปว่า ค่านิยมด้านความอยากรู้อยากเห็นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะความช่างสงสัยทำให้เกิดการค้นคว้าและเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดวิวัฒนาการด้านสติปัญญา โดยมีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมต่าง ๆ ชอบทดลองค้นคว้าและขอสนทนาซักถาม ฟัง อ่าน เพื่อให้เกิดความรู้มากยิ่งขึ้น

2.4.2 ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ มีความสำคัญต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการที่นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง มีความเกรงใจ จะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ภัทรา นิคมานนท์, 2517, หน้า 48-50) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาคร เพ็ชรสีม่วง (2542, หน้า 57) สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2531 อ้างถึงใน สาคร เพ็ชรสีม่วง, 2542, หน้า 24)

2.4.3 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะกระบวนการคิดที่นักเรียนใช้ปัญญา โดยอาศัยความรู้ เจตคติ และทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล มีการไตร่ตรอง และทบทวนข้อเท็จจริง แล้วตัดสินใจกระทำตามข้อสรุปที่ได้รับ ซึ่งลักษณะนี้ครูผู้สอนสามารถเลือกไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีการพัฒนา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2540, หน้า 7) และ โกวิท ปวาลพฤกษ์ (2532, หน้า 12) สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด

คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและนำความคิดที่ผ่านการคิดในรูปแบบต่าง ๆ แล้วนำไปใช้ในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลลัพธ์แปลกใหม่ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.4.4 เจตคติทางการเรียน มีความสำคัญกับการดำเนินชีวิตของนักเรียน เพราะการที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมใด ๆ ต้องมีองค์ประกอบด้านสติปัญญา แรงจูงใจและเจตคติ (บุญส่ง นิลแก้ว, 2541 หน้า 134) ซึ่งเจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของบุคคลมิได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เมื่อเกิดการเรียนรู้ย่อมเกิดความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ นั้น ๆ (นภาพร พงษ์สุวรรณ, 2545, หน้า 32) ในการจัดกิจกรรมใด ๆ ของนักเรียน ถ้านักเรียนปฏิบัติด้วยความรู้สึกที่ดีก็จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ดี ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้ จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ ฮอสเลอร์ และสเตทส์ (Hosler & Stage, 1992, pp. 245-251) วู้ดส์ (Wood, 1994, p. 274) ไคร์สเตด (Kierstead, 1994, p. 732) ซึ่งให้แนวคิดว่า ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนให้เป็นแนวทางที่ดีจนทำให้การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและหลักสูตรประสบความสำเร็จ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดร กล้าขยัน (2536) ที่ศึกษาวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของนักเรียนมีความสัมพันธ์และส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน เป็นเพราะว่านักเรียนในโรงเรียนมีความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จในการจัดการศึกษาเป็นที่เชื่อกันของสังคม ผู้ปกครอง จึงจะทำให้ผู้ปกครองไว้วางใจที่จะส่งบุตรหลานเข้ามาในโรงเรียน สำหรับนักเรียนนั้นความสำคัญของการเรียนรู้จากโรงเรียนไม่ได้แต่ความรู้เพียงอย่างเดียวจะต้องมีส่วนอื่น ๆ ที่นักเรียนต้องได้รับจากการเรียนในโรงเรียนอีกหลาย ๆ อย่างจึงจะทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกับสังคมด้วย

3. ได้รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และยอมรับได้คือ

3.1 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลทางบวกตรงไปยังสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมของครู และประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

3.2 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมของผู้บริหารผ่านองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ส่งผลทางบวกทั้งทางตรงและทางอ้อม ผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครูและผ่าน

คุณลักษณะของนักเรียน ส่งผลไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

3.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนส่งผลทางบวกทั้งทางตรงและทางอ้อม ผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครูและคุณลักษณะของนักเรียน ส่งผลไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

3.4 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมของครูส่งผลทางบวกโดยทางอ้อมผ่านองค์ประกอบคุณลักษณะของนักเรียนและส่งผลไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

3.5 องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของนักเรียนส่งผลทางบวกตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

3.6 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมของครู และคุณลักษณะของนักเรียนส่งผลทางบวกตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

ข้อเสนอแนะ

ในการให้ข้อเสนอแนะนี้จะเป็นข้อเสนอแนะตามผลการวิจัยที่พบว่า องค์ประกอบใดหรือตัวแปรในองค์ประกอบใดที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนได้ โดยแบ่งเป็น

1) ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และ 2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

จากการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อองค์ประกอบมากที่สุด คือมีอิทธิพลโดยตรงต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมของครู และประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยสำหรับผู้บริหารมีดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรสนใจต่อการพัฒนาโรงเรียนและปรับปรุงโรงเรียนให้ได้มาตรฐานที่กำหนดอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพเกิดความมั่นคงยิ่งขึ้น เพราะการบริหารโรงเรียนในปัจจุบันผู้บริหารโรงเรียนต้องบริหารโรงเรียนโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management) ดังนั้น ผู้บริหารต้องบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ จึงจะทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลโดยรวมทั้งองค์การ

1.2 ผู้บริหารควรให้ความสนใจในคุณภาพบุคลากรโดยการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจและสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาโดยสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อหรืออบรมเพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและที่สำคัญคือให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอน

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนด้วยกันหรือระหว่างโรงเรียนภาครัฐกับโรงเรียนเอกชนควรร่วมมือกันในการพัฒนาความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะในการบริหารซึ่งกันและกัน รวมทั้งจัดให้มีระบบติดตาม กำกับดูแลการบริหารและมีการนิเทศจากภายนอกเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริหารมีการตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและพัฒนาโรงเรียน

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการประเมินพฤติกรรม การบริหารของตนว่า มีพฤติกรรมการบริหารด้านใดที่ยังด้อยอยู่และหาวิธีการพัฒนาปรับปรุง พฤติกรรมการบริหารในด้านนั้นให้ดียิ่งขึ้นเช่นการเข้าร่วมรับการอบรม การร่วมสัมมนาทางวิชาการ สำหรับกรณีที่ไม่สามารถเข้าร่วมอบรมทางการบริหารได้ อาจอาศัยสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง (Training Module) ที่หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ จัดทำขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับการบริหาร เพื่อผู้บริหารจะได้พัฒนาความรู้ทางการบริหารเพิ่มขึ้น

1.5 ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะด้านเป็นผู้นำทางวิชาการ ซึ่งอาจทำได้โดยเข้าร่วมเป็นสมาชิกต่อสมาคมวิชาชีพ เช่น สมาคมการศึกษา สมาคมศึกษาศาสตร์ เป็นต้น มีความสนใจใฝ่รู้ศึกษาเพิ่มเติม รักการอ่าน และควรรหาโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ

1.6 ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองให้มีสมรรถภาพในการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารซึ่งอาจจะทำให้มีการติดตามประเมินผลการทำงานของโรงเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้บริหารต้องทันสมัย ติดตามข่าวสารทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความรู้ในด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่

1.7 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้การช่วยเหลือและสนับสนุนบุคลากรในด้านการทำงาน รวมทั้งให้โอกาสรับฟังปัญหาและให้คำชี้แนะเพื่อพัฒนางานแก่บุคลากร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนเอกชนที่มีประสิทธิผลสูงและประสิทธิผลต่ำ เพื่อจะได้ทราบว่าตัวแปรใดสามารถจำแนกโรงเรียนเอกชนที่มีประสิทธิผลสูง หรือ

โรงเรียนเอกชนที่มีประสิทธิผลต่ำ หรือศึกษาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนภาครัฐกับโรงเรียนเอกชน เพื่อจะให้เห็นความคล้ายคลึงและแตกต่างขององค์ประกอบที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งสองประเภท

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนกับประชากรกลุ่มอื่น การวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประชากรที่เป็นโรงเรียนเอกชนที่เปิดทำการสอนทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเดียวกันเท่านั้น น่าจะได้มีการศึกษาจากประชากรของโรงเรียนเอกชนในระดับและประเภทอื่น ๆ เช่น ระดับอนุบาล และ อาชีวศึกษา เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบว่าการปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารมีความสัมพันธ์หรือสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับนั้น ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในทุกระดับต่อไป

2.3 ควรศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนกับตัวแปรกลุ่มอื่น เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำตัวแปรบางตัวที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนมาศึกษา แต่ยังมีตัวแปรอีกหลายตัวที่มีความเกี่ยวข้องแต่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษา เช่น บรรยากาศของโรงเรียนหรือพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การใช้อำนาจของผู้บริหาร การติดต่อสื่อสาร เป็นต้น จึงจะนำตัวแปรกลุ่มอื่นมาศึกษาเพื่อจะทำให้ทราบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มขึ้น

2.4 ควรศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดของนักวิชาการท่านอื่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนตามแนวคิดของ ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) น่าจะศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนจากแนวคิดของนักวิชาการท่านอื่นเช่นแนวคิดของมอท (Mott) แนวคิดของพาร์สัน (Parson) แนวคิดของคาเมรอน (Cameron) เพราะเป็นการวัดประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในด้านอื่น ๆ ต่อไป

2.5 ควรศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนโดยวิธีการดำเนินการวิจัยแบบอื่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลมาวิเคราะห์ น่าจะมีการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนโดยวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.6 จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของครูไม่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนตามทฤษฎีมาตรฐาน แต่ส่งผ่านทางอ้อม โดยส่งผลทางตรงต่อคุณลักษณะของนักเรียนไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน ดังนั้นควรมีการวิจัยต่อไป